

Sygn. akt III KK 113/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **Ł. M.**

skazanego z art. 223 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 października 2022 r.

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 15 lipca 2021 r., sygn. akt IV Ka 1198/21

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Miechowie

z dnia 29 marca 2021 r., sygn. akt II K 249/20

na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

postanawia:

I. postępowanie kasacyjne wobec Ł. M. umorzyć;

II. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M., Kancelaria Adwokacka w M., 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) w tym podatek VAT, z tytułu sporządzenia i wniesienia kasacji;

III. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowego w Miechowie wyrokiem z 29 marca 2021 r., sygn. akt II K 249/20, uznał Ł. M. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 223 § 1 k.k. i art.

224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za które wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności (pkt I), na jej poczet zaliczając okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (pkt III). Na podstawie art. 93a § 1 pkt 2 k.k. i art. 93b § 1 i 3 k.k., art. 93c pkt 2 k.k. Sąd I instancji orzekł także wobec oskarżonego środek zabezpieczający w postaci terapii (pkt II), jednocześnie rozstrzygając w przedmiocie kosztów udzielonej oskarżonemu przez adwokata z urzędu pomocy prawnej (pkt IV) a także kosztów procesu (pkt V).

Sąd Okręgowy w Krakowie, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę, wyrokiem z 15 lipca 2021 r., sygn. akt IV Ka 1198/21, zaskarżony wyrok Sądu I instancji utrzymał w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a także rozstrzygnął w przedmiocie kosztów dla obrońcy ustanowionego z urzędu.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zaskarżając to orzeczenie na korzyść Ł. M., podniósł zarzut rażącej obrazę przepisów postępowania, mającej istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez nierzetelne, a przede wszystkim powierzchowne zbadanie zarzutów odwoławczych oraz poprzez dokonanie ich weryfikacji z pominięciem zasad logicznego rozumowania, jak i w oderwaniu od zgromadzonego materiału dowodowego doszło do zaaprobowania wadliwego stanowiska Sądu I instancji.

Wskazując na ten zarzut obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Prokurator Rejonowy w Miechowie w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie kasacyjne należało umorzyć.

Jak wynika bowiem z załączonych do akt sprawy informacji, w tym skróconego odpisu aktu zgonu, Ł. M. zmarł [...] 2022 r. (k. 20 akta SN). Śmierć skazanego, stanowiąca ujemną przesłankę procesową określoną w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. obliguje do umorzenia postępowania karnego, co przy uwzględnieniu fazy, w jakiej znajduje się niniejsze postępowanie w kontekście daty śmierci, sprowadza się do umorzenia postępowania kasacyjnego.

Zgodnie wszakże z treścią art. 529 k.p.k., wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść oskarżonego nie stoi na przeszkodzie wykonanie kary, zatarcie skazania, akt łaski ani też okoliczność wyłączająca ściganie lub uzasadniająca zawieszenie postępowania. Śmierć skazanego, która nastąpiła już po wniesieniu i przyjęciu kasacji, co do zasady nie stoi zatem na przeszkodzie jej rozpoznaniu, pod warunkiem jednak, wystąpienia przesłanek do uwzględniania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Oznacza to, że nawet w sytuacji, gdy w postępowaniu kasacyjnym prowadzonym na korzyść skazanego, skazany ten zmarł, okoliczność ta nie wyklucza wydania wyroku uchylającego zaskarżony wyrok i uniewinnienia skazanego (art. 537 § 2 *in fine* k.p.k.). Nie jest natomiast możliwe uchylenie wyroku na korzyść skazanego celem ponownego rozpoznania sprawy w określonej fazie postępowania, gdyż dalszym czynnościom procesowym sprzeciwia się wprost regulacja z art. 17 § 1 k.p.k. Do umorzenia postępowania kasacyjnego musi także dojść w sytuacji, kiedy w razie jej rozpoznania miałyby dojść do uznania kasacji za niezasadną, czy też oczywiście bezzasadną.

W niniejszej sprawie zachodzi ta ostatnia okoliczność. Skazany zmarł po przyjęciu lecz przed rozpoznaniem wniesionej na jego korzyść kasacji, jednak analiza sformułowanego zarzutu wskazuje na jej oczywistą bezzasadność. Sąd odwoławczy, w toku czynności kontrolnych nie dopuścił się sugerowanych w *petitum* kasacji uchybień, rozpoznał bowiem skrupulatnie wszystkie zarzuty apelacyjne czyniąc tym samym zadość wymogom art. 433 § 2 k.p.k. W polu rozważań tego Sądu były zwłaszcza kwestionowane w apelacji okoliczności dotyczące przekazania noża oraz kompletności nagrania. Jak argumentowano, nagranie z tasera obrazuje jedynie fragment zdarzenia, nie zawiera natomiast jego początku, dlatego nie można na tej podstawie odtworzyć jego pełnego przebiegu. Nagrywanie rozpoczęło w momencie, gdy P. M. uspokoił już brata. Sąd szczegółowo również przytoczył następujące po sobie zachowania i czynności Ł.M., w czasie których doszło do przekazania noża pomiędzy braćmi. Wyjaśnił przy tym powody braku spójności poszczególnych komend i reakcji funkcjonariuszy policji co do zaistniałej sytuacji, która miała wynikać z tego, że nie widzieli oni mementu oddania noża i mieli prawo sądzić, że oskarżony cały czas ma go przy sobie. Argumenty obrońcy są zatem polemiczne i w swoim zamierzeniu miały

doprowadzić do ponownej weryfikacji dowodów i ustaleń faktycznych, podczas gdy właściwej kontroli w tym zakresie dokonano w postępowaniu apelacyjnym. Wniesiona kasacja mogła zatem zostać oceniona wyłącznie jako oczywiście bezzasadna.

W tym stanie rzeczy, uwzględniając poczynione wyżej uwagi dotyczące relacji śmierci skazanego na etapie postępowania kasacyjnego oraz skuteczności wniesionej na jego korzyść kasacji, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt I sentencji, rozstrzygając jednocześnie o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

[as]